

תפ (אילת) 742-12-25 - מדינת ישראל נ' ניסים תמרוב (עציר)

ת"פ (אילת) 742-12-25 - מדינת ישראל נ' ניסים תמרוב שלום אילת

ת"פ (אילת) 742-12-25

מדינת ישראל

נגד

ניסים תמרוב (עציר)

בית משפט השלום באילת

[08.01.2026]

כבוד השופט, סגן הנשיא שי ברגר

החלטה

1. החלטה זו דנה בבקשה לפסילת מותב בהתאם לסעיף 77א' לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט").

רקע וטענות הצדדים

2. בדיון שהתקיים בפניי ביום 31.12.2025, העלתה ב"כ הנאשם בקשה לפסילת המותב מלדון בתיק זה.

3. ב"כ הנאשם נימקה את בקשתה בכך שמדובר בעבירה של איומים כלפי איש שב"ס. עדי התביעה, עדים 1 עד 4, הם אנשי שב"ס באילת, כאשר לפחות שניים מתוכם משתייכים לצוות בית המשפט. הנאשם כופר באמירה המיוחסת לו. ב"כ הנאשם טענה כי אין זה נכון שבית המשפט יקבע קביעות מהימנות לגבי אנשי שב"ס שהם צוות בית המשפט. עוד נטען כי השיקול המרכזי לבקשה הוא חשש למשוא פנים לפי סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט, וכי גם אם אין חשש ממשי מבחינת בית המשפט, הרי שמראית העין אינה טובה.

4. ב"כ המאשימה התנגדה לבקשת הפסלות, וטענה כי טענת פסלות אינה נבחנת על פי תחושה סובייקטיבית של בעל דין, אלא יש לבחון באופן אובייקטיבי חשש ממשי למשוא פנים.

המסגרת הנורמטיבית

5. המבחן המרכזי לפסילת שופט, המעוגן בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, הוא קיומן של נסיבות היוצרות חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט. מבחן זה הוא אובייקטיבי ובוחר האם מן הנסיבות החיצוניות הכרחי להתרשם שקיימת אפשרות מסתברת מאוד שנבצר מהשופט לשפוט באובייקטיביות. לא די בתחושות סובייקטיביות של בעל דין או בחשש למראית עין גרידא כדי להביא לפסילה.

6. עצם הצורך להכריע במהימנות עדים המוכרים לשופט מתוקף תפקידם (כגון אנשי שב"ס, משטרה או צוות בית המשפט) אינו מקים עילת פסלות אוטומטית. חזקה על שופט מקצועי כי ביכולתו להפריד בין היכרות מקצועית לבין הכרעה עניינית בתיק, וכבר נקבע שהיכרות מקצועית אינה מקימה "עניין אישי" או "קרבה ממשית" או כל חשש ממשי אחר למשוא פנים בניהול המשפט או להעדר אפשרות לדון באובייקטיביות (ע"ע (ארצי) 4477-11-15 ידידה חיימוביץ' - עיריית תל אביב - יפו (7.3.17)), ע"א 7640/18 אפי חוגי נ' מנהל מס שבח מקרקעין תל אביב (26.12.2018), ת"פ (שלום ת"א) 8073/06 מדינת ישראל נ' סרוסי אורן (24.02.2009), סע"ש (עבודה נצרת) 36915-08-24 ברשח גלית - המכללה האקדמית תל חי (11.12.2025)
7. הגישה הנוהגת בישראל היא כי מראית פני הצדק אינה מהווה תחליף למבחן החשש הממשי למשוא פנים. רק במקרים חריגים ונדירים ביותר, בהם קיים מצג אובייקטיבי קשה הפוגע אנושות בנראות ההליך, יפסול עצמו שופט בשם מראית העין בלבד. ככלל, האמונה במקצועיות השופט גוברת על חששות סובייקטיביים של בעלי הדין לגבי מראית העין, ובית המשפט העליון דחה לא אחת טענות פסלות המבוססות על מראית פני הצדק בלבד (ראו: ע"פ 8490/22 חמיד פאשיר מטר נ' מדינת ישראל (22.12.2022), ע"פ 10478/09 פלוני נ' מדינת ישראל (01.08.2010), בר"ש 1461/17 רפקי מלחם נ' נציבות שירות המדינה (26.02.2017), ע"א 5210/16 פלוני נ' הכשרה חברה לביטוח בע"מ (16.08.2016)
8. כפי שנקבע בפסיקה, בספרות ובסעיף 14(א) לכללי האתיקה לשופטים, התשס"ז-2007, בהעדר עילת פסלות, הזכות והסמכות לשבת בדין היא גם החובה לעשות כן, ועל שופט לשבת בדין בכל עניין שהועבר לטיפולו (ע"פ 11343/05 אבו סיאם נ' מדינת ישראל (16.4.2006); ע"פ 3/15 טהרני נ' מדינת ישראל (18.1.2015); ע"א 9837/16 קצב נ' נקש (11.1.2017); ע"א 3168/18 שפורר נ' לשכת עורכי הדין בישראל (11.6.2018), יגאל מרזל, דיני פסלות שופט (2006)
9. דיון והכרעה
10. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ואת מכלול הנסיבות, מצאתי לדחות את בקשת הפסלות.
11. טענת ב"כ הנאשם מתמקדת בכך שעדי התביעה הם אנשי שב"ס, חלקם משמשים כצוות בית המשפט, וכי הכרעה במהימנותם עלולה לפגוע במראית פני הצדק. עם זאת, כידוע, עצם הצורך להכריע במהימנות עדים המוכרים לשופט מתוקף תפקידם, כגון אנשי שב"ס או צוות בית המשפט, אינו מקים עילת פסלות אוטומטית. חזקה על שופט מקצועי כי ביכולתו להפריד בין היכרות מקצועית, הנובעת מתוקף תפקידם של העדים, לבין הכרעה עניינית בתיק לגופו. אין בנסיבות שהוצגו כדי להצביע על "קרבה ממשית" או "עניין אישי ממשי" מעבר ליחסי עבודה רגילים, שיש בהם כדי להקים עילת פסלות.
12. באשר לטענה בדבר "מראית עין", הרי שהפסיקה קובעת, כאמור לעיל, כי מראית פני הצדק אינה מהווה תחליף למבחן החשש הממשי האובייקטיבי למשוא פנים. המבחן הוא אובייקטיבי, ודורש הוכחה של חשש ממשי, ולא תחושות סובייקטיביות של בעל דין. לא הוצגו בפניי נסיבות חריגות ונדירות המצביעות על מצג אובייקטיבי קשה הפוגע אנושות בנראות ההליך, המצדיק פסילה על בסיס מראית עין בלבד. האמונה במקצועיות השופט, ויכולתו לדון במקרים אלה ללא משוא פנים, גוברת על חששות סובייקטיביים.
13. יתרה מכך, קיימת לשופט חובה לדון בהליך, ואין מקום להיעתר לבקשת פסלות המבוססת על היכרות מקצועית גרידא עם עדים. קבלת בקשה כזו עלולה להוביל ל"פסלות גורפת" שתמנע משופטים לדון בתחומי מומחיותם או בתיקים בהם מעורבים גורמים המוכרים להם מתוקף עבודתם השוטפת במערכת המשפט.
14. לאור כל האמור, לא שוכנעתי כי בנסיבות העניין קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי אובייקטיבי למשוא פנים בניהול המשפט, כנדרש בסעיף 77(א) לחוק בתי המשפט.
- סוף דבר
15. אשר על כן, בשים לב למכלול הנימוקים לעיל, דין הבקשה להידחות.
16. ב"כ הנאשם תהיה ערוכה למתן מענה מפורט בדיון הקבוע ליום 12.01.26.
- המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, י"ט טבת תשפ"ו, 08 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.